

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS DOM

Mål nr
5785-11

meddelad i Stockholm den 29 maj 2012

SÖKANDE

1. AA

2. BB

3. CC

4. Naturskyddsföreningen i Ängelholm
c/o DD

KLANDRAT AVGÖRANDE

Regeringens (Miljödepartementet) beslut den 16 juni 2011, M2010/4595/Ma/P, avseende överklagande i fråga om detaljplan för fastigheten Kärra 1:2 m.fl., golfbana, Ängelholms kommun

SAKEN

Rättsprövning

Dok.Id 120089

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls torg 13

Telefon
08-561 676 00

E-post:
hogstaforvaltningsdomstolen@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-16:30

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen avvisar ansökningarna från AA, BB och CC.

Högsta förvaltningsdomstolen förklarar att regeringens beslut ska stå fast.

YRKANDEN M.M.

AA, BB och CC samt Naturskyddsföreningen i Ängelholm ansöker om rättsprövning och yrkar att Högsta förvaltningsdomstolen upphäver regeringens beslut.

Naturskyddsföreningen anför bl.a. följande. Beslutet om detaljplan strider mot flera bestämmelser i miljöbalken och plan- och bygglagen (1987:10), däribland hushållningsreglerna i 3 och 4 kap. miljöbalken, särskilt bestämmelserna i 3 kap. 6 § och 4 kap. 2 § om riksintressen. Detaljplanen innebär ett allvarligt intrång i riksintresset för naturvård och friluftsliv. Den innebär en närmast total avverkning av skogen i området, vilket gör att det måste anses vara fråga om en sådan åtgärd som orsakar ”påtaglig skada” enligt 3 kap. 6 § miljöbalken. Nuvarande rörliga friluftsliv försvinner nästan helt. Den miljökonsekvensbeskrivning som upprättats ger en felaktig bild av effekterna för det rörliga friluftslivet. Området är också utpekad som ett riksintresse enligt 4 kap. 2 § miljöbalken och ska därför vara ett område som allmänheten ska kunna besöka för naturupplevelser och rekreation. En golfbana är inte ett sådant område. Uppgiften i miljökonsekvensbeskrivningen att nattskärra inte förekommer inom området är felaktig. Som framgår av miljökonsekvensbeskrivningen och planhandlingarna finns också alternativa lokaliseringar som är bättre än vad som nu beslutats. Detaljplanen strider därmed även mot 2 kap. 1 och 2 §§ plan- och bygglagen. Dessutom föreligger risk för sådan påtaglig skada på Natura 2000-område enligt 7 kap. 28 b § miljöbalken att planen skulle ha prövats enligt 7 kap. 28 a §.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Enligt 1 § lagen (2006:304) om rättsprövning av vissa regeringsbeslut får en enskild ansöka om rättsprövning av sådana beslut av regeringen som innefattar en prövning av den enskildes civila rättigheter eller skyldigheter i den mening som avses i artikel 6.1 i Europakonventionen.

AA, BB och CC äger inte någon fastighet som ligger inom planområdet eller som gränsar direkt till planområdet. Av det som de anfört och av vad som i övrigt framkommit i målet framgår inte heller att deras civila rättigheter eller skyldigheter på någon annan grund berörs av regeringens beslut i den mening som avses i artikel 6.1 i Europakonventionen. Deras ansökningar om rättsprövning ska därför avvisas.

Högsta förvaltningsdomstolen prövar därmed regeringens beslut enbart med anledning av naturskyddsföreningens ansökan.

Enligt 7 § rättsprövningslagen ska Högsta förvaltningsdomstolen upphäva regeringens beslut om det strider mot någon rättsregel på det sätt som sökanden har angett eller som klart framgår av omständigheterna. Detta gäller dock inte om det är uppenbart att felet saknar betydelse för avgörandet.

Rättsprövningen innefattar, förutom ren lagtolkning, även sådana frågor som faktabedömning och bevisvärdering samt frågan om beslutet strider mot kraven på saklighet, opartiskhet och allas likhet inför lagen. Prövningen omfattar också fel i förfarandet som kan ha påverkat utgången i ärendet. Om de tillämpade rättsreglerna är så utformade att det föreligger en viss handlingsfrihet vid beslutsfattandet, omfattar rättsprövningen frågan om beslutet ryms inom handlingsfriheten (jfr prop. 1987/88:69 s. 23–25 och 234).

Den 2 maj 2011 upphävdes plan- och bygglagen (1987:10) och ersattes av en ny plan- och bygglag (2010:900). Av övergångsbestämmelserna till den nya lagen följer att den äldre lagen ska tillämpas i detta mål.

De i målet tillämpliga bestämmelserna i miljöbalken och den äldre plan- och bygglagen är allmänt hållna och ger myndigheten ett förhållandevis stort utrymme för bedömning.

Det har i ärendet upprättats en omfattande miljökonsekvensbeskrivning och det framgår att länsstyrelsen med utgångspunkt från 12 kap. 1 § den äldre plan- och bygglagen bedömt att planbeslutet inte innebär att något riksintresse enligt 3 eller 4 kap. miljöbalken inte tillgodoses. Regeringen har inte gjort någon annan bedömning.

Med hänsyn till den utredning som föreligger om miljökonsekvenserna av ett genomförande av planen kan det enligt Högsta förvaltningsdomstolens mening inte anses framgå att regeringens beslut skulle strida mot tillämpliga bestämmelser i 3 och 4 kap. miljöbalken på det sätt som naturskyddsföreningen har angett. Beslutet kan inte heller anses strida mot reglerna i 2 kap. 1 och 2 §§ den äldre plan- och bygglagen om de allmänna intressen som ska beaktas vid planläggning.

Naturskyddsföreningen har även anfört att beslutet om detaljplan skulle ha prövats enligt bestämmelserna i 7 kap. 28 b § miljöbalken om att särskilt tillstånd krävs för att bl.a. bedriva vissa verksamheter. Dessa bestämmelser är emellertid inte tillämpliga i detta planärende.

Det har i målet inte i övrigt framkommit att regeringen vid beslutsfattandet skulle ha felbedömt fakta eller överskridit gränserna för det handlingsutrymme som finns i planärenden eller att det vid handläggningen förekommit något fel som kan ha

Mål nr
5785-11

påverkat utgången i ärendet. Det framgår inte heller klart av omständigheterna i målet att beslutet på annat sätt strider mot någon rättsregel. Regeringens beslut ska därför stå fast.

Nils Dexe

Henrik Jermsten

Olle Stenman

Anita Saldén Enérus

Erik Nymansson

Kristina Andersson

Föredragande justitiesekreterare

Avd. II

Föredraget 2012-05-02